

Η πνευματική ζωή του ιερέα

[Ορθοδοξία και Ορθοπραξία](#) / [Άγιον Όρος](#) / [Γέρ. Ιωσήφ Βατοπαιδινός](#) / [Ορθόδοξη πίστη](#)

Στη χριστιανική ζωή μιλούμε συχνά για πνευματικότητα και για πνευματικούς ανθρώπους. Αλλά ποιοί ακριβώς είναι οι πνευματικοί άνθρωποι; Ας αφήσουμε τον Απ. Παύλο να μας τους περιγράψει. Είναι, λέγει, όσοι «πνεύματι Θεού άγονται», εκείνοι τους οποίους «ο νόμος του πνεύματος της ζωής εν Χριστώ Ιησού ηλευθέρωσε από του νόμου της αμαρτίας και του θανάτου» (Ρωμ. η' 2, 14). Και

συμπληρώνει, «όσοι πνεύματι Θεού άγονται, ούτοι είσιν υιοί Θεού», οίτινες «ουκέτι εαυτοίς ζώσιν, αλλά τω υπέρ αυτών αποθανόντι και εγερθέντι» (Ρωμ. η' 14. Β' Κορ. ε' 15). Το καθήκον αυτό να γίνουμε, με τη Χάρη, πνευματικοί άνθρωποι αναφέρεται στον κάθε πιστό, ιδιαίτερα όμως στους ιερείς, γιατί αυτοί αποτελούν τους πνευματικούς οδηγούς των λοιπών ανθρώπων.

Πράγματι, αν μελετήσουμε τα ιστορούμενα από την Αγία Γραφή, θα διαπιστώσουμε ότι πάντοτε η ηγετική (πνευματική και διοικητική) εξουσία του λαού του Θεού (αλλά και όλων σχεδόν των άλλων λαών) συγκεντρωνόταν στους ιερείς, που είτε ως προφήτες, είτε ως Κριτές, είτε ως καθαυτοί ιερείς εθεωρούνταν οι μόνοι ικανοί να καθοδηγούν το λαό, να αποκαλύπτουν τις βουλές του Θεού, και γενικά να αποτελούν τα μεσάζοντα πρόσωπα μεταξύ του Θεού και των ανθρώπων. Ο θεσμός αυτός δεν ήταν εφεύρημα της ανθρώπινης αυταρχικότητας, όπως και τόσα άλλα συστήματα εξουσίας που δημιούργησε ο ανθρώπινος εγωισμός, αλλά επρόκειτο για σχέδιο της θείας βουλής, ώστε Αυτός ο ίδιος ο Θεός, διά του αντιπροσωπευτικού αυτού στοιχείου της ιερωσύνης και των οργάνων της, να επικοινωνεί και ενώνεται με τα πλάσματά του.

Λόγω της ατέλειας της ανθρώπινης φύσης, όπως [\(περισσότερα...\)](#)